Ao. 1856. No. 87.
Zaturdag 19 Julij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 Julij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 14den dezer maand No. 873, zijn, ten gevolge van het overlijden van den Heer Mr. J. Æ. Lisman, *Procureur Generaal bij het Geregtshof, Advocaat Fiscaal bij het Militair Geregtshof voor de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, President van den Pupillairen Raad, Lid van de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank*, in afwachting van de nadere beschikkingen van het Opperbestuur, de functien van den Procureur Generaal en van al de daaraan verbonden betrekkingen, opgedragen aan het Lid van het Geregtshof, den Heer Mr. B. Donker Curtius.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

16 Julij. Van de slavin *Affie*, geboren in 1780, dochter van *Diana*, en hare kinderen *Frederica*, geboren in 1800 en *Heintje*, geboren in 1814, toebehoorende voor den vrijdom aan A. P. van Wilkens.

» » Van de slavin *Maria*, geboren in 1827, dochter van *Johanna*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. Dosserij geboren Beuschop.

» » Van het slavenkind *Hendrik*, geboren in 1853, zoon van *Koba of Jacoba*, toebehoorende aan de weduwe M. B. Smit geboren Schlosser.

» » Van de slavin *Venus*, geboren in 1801, dochter van *Jacoba*, toebehoorende aan plantaadje *Concordia*, divisie *boven Commewijne*.

» » Van de slavin *Antoinetta*, geboren in 1820, dochter van *Affie*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

» » Van de slavin *Jetta*, geboren in 1804, dochter van *Grietje*, en hare dochter *Johanna*, geboren in 1836, met haar kind *Anna*, geboren in 1853, toebehoorende aan plantaadje *Cannawappibo*, divisie *boven Commewijne*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden MAANDAG den 21sten dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* per de Koloniale Schroefboot *Paramaribo* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 15 Julij 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 Julij 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Moses Joseph Fernandes
en
Jetta Hijmans.

Edzer Geeles Tuik
en
Rachel Isaij Samson.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slaaf *Ezau*, aankomende pl. *Voorburg*.
2o. De slavin *Truitje*, aankomende A. Wiesel.
en 3o. De slavin *Alijda*, aankomende W. Benjamins n. ux.

Terwijl sedert 1o. Julij jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Eduard*, aankomende J. C. Doerleben.
2o. De slaaf *Kadet*, aankomende J. C. Gomperts.
3o. De slaaf *Frederik*, aankomende D. Nassij.
en 4o. De slaaf *Augustinus*, aankomende den houtgrond *Quapibo*.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 18 Julij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Op DINGSDAG den 22sten dezer, des voormiddags ten 9 uren, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door en ten huize van den Vendumeester A. Salomons, in het openbaar doen verkoopen:

De Goederen gevonden in de volgende *desolate* boedels, als: Eduard Jemot, Johs. M. Herman, Pierre J. Noizeux, J. A. Helper, Johs. Matthijs, Juliana J. Roulin, Isabella Krestie, Henricus J. P. Daarle, Mietje van de wed. Focke, Christina E. Schouten, Johs. Dorkes en van den Gepasporteerden Guide Hein.

En vermits in die boedels tot dus ver geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 18 Julij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

SEQUESTERS

der plantaadje *Huwelijkszorg*, bieden bij inschrijving, tegen *CONTANTE BETALING*, te koop aan:

3 BALEN HEELE KOFFIJ,

liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot *HEDEN MORGEN*, te 9 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de *KOFFIJ*, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen en voor elke ledige baal *ƒ* 1,10 gerestitueerd worden. (10101)

Paramaribo, den 19 Julij 1856.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Het *Staatsblad* No. 55 bevat het besluit van den 21sten Mei 1856, bepalende de plaatsing in het *Staatsblad* van het tractaat van handel en scheepvaart tusschen Nederland en Oostenrijk gesloten.

No. 56 bevat het besluit van den 21sten Mei 1856, bepalende de plaatsing in het *Staatsblad* van de overeenkomst met Oostenrijk gesloten tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten van Oostenrijk in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten; en

No. 58, het besluit van den 21sten Mei 1856, bepalende de plaatsing in het *Staatsblad* van de additionele overeenkomst en der

daartoe behoorende verklaring tusschen Nederland en Sardinie, ter uitbreiding van het bestaand handels- en scheepvaartverdrag.

— Er is sprake van een zonderling proces. Bij de voorwaarden van inteekening op de eerste uitgave in 1839 van Van der Aa's geographisch woordenboek bij den heer Noorduijn, wordt eene aanzienlijke premie uitgeloofd voor hem, die binnen den tijd van vijf en twintig jaren een exemplaar zou kunnen toonen, dat in den handel voor minderen prijs verkocht was dan voor den oorspronkelijken prijs van *f* 156.50. De uitgever Noothoven van Goors, eigenaar van het werk geworden zijnde, heeft het voor *f* 26 verkrijgbaar gesteld, en nu wil men dat door bezitters van de oorspronkelijke uitgave eene actie tegen den eersten uitgever zal worden ingesteld, tot het uitbetalen der premie bij de voorwaarden van inteekening uitgeloofd.

Aankomst van den Oostenrijkschen Aartshertog Maximiliaan te *Rotterdam*.

Den 8 Junij.

Heden morgen omstreeks ten 9 ure arriveerde alhier, voor het Yacht-Club gebouw, met het koninklijk stoomjagt *de Leeuw*, Z. K. K. H. de aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk, broeder van Z. M. den keizer van dat rijk. De jeugdige vorst werd allereerst verwelkomd door den minister van Marine, den heer de Smit van den Broecke, kamerheer van den koning en vervolgens door den generaal-majoor Duisker, den commissaris des konings in deze provincie den heer v. d. Heim, den heer Clifford, hofmaarschalk van Z. M. en den adjudant des genoemden ministers, den heer Roijen, alle uit de residentie daartoe opzettelijk herwaarts gekomen, en vervolgens door het dagelijksch bestuur dezer gemeente, met den heer burgemeester aan het hoofd. Eene groote menigte ingezetenen had zich bij het Yacht-Clubhuis verzameld, voor welk gebouw het detachement jagers uit 's Hage en de stedelijke schutterij met het korps officieren, geschaard stonden. Toen de hertog aan wal stapte, deed de muziek der schutterij het Oostenrijksche volkslied op voortreffelijke wijze hooren. Met hofrijtuigen die daartoe almede uit de residentie herwaarts waren gekomen, vertrok de hertog, met zijn gevolg en voorafgegaan door den wethouder, den heer D. Blankenheyen, naar de R. K. St. Laurenskerk in den Houttuin. Aldaar door den heer wethouder Blankenheym binnengeleid, nam Z. K. K. H. plaats op het voor hem bestemd bidgestoelte en woonde de mis bij. Na afloop der mis heeft Z. K. K. H. zich eenige oogenblikken op minzame wijze met den pastoor dier gemeente onderhouden. Dadelijk na het verrigten zijner godsdienstpligten keerde de vorst naar het Yacht-Club-huis terug, waar hij werd opgewacht door het dagelijksch bestuur dezer gemeente en het bestuur der *Koninklijke Nederlandsche Yach-Club*. Z. K. K. H. werd vervolgens tot het nuttigen van eenige ververschingen uitgenoodigd en vertoefde in het Yacht-Club gebouw ruim 3|4 uurs. Ten omstreeks 11 ure vertrok de aartshertog met de koninklijke rijtuigen, vooraf gegaan door burgemeester en wethouders, in het rijtuig van eerstgenoemde en nog door eenige rijtuigen gevolgd, naar het station van het Rhijn-Spoorweg, om met een extra trein van daar naar het Loo te reizen, waar de aartshertog door Z. M. den koning werd gewacht. Aan het station werd de aartshertog almede met militaire eer begroet en met de aan zijn hoogen rang passende blijken van onderscheiding ontvangen. De vorst was zeer minzaam en droeg kennelijk de sympathie weg van allen, die het genoegen hadden hem te ontmoeten.

De aartshertog werd met een koninklijk salvo uit het geschut van het wachtschip begroet; het terrein en het gebouw van de Yacht-club en de omliggende huizen, alsmede de schepen voor den wal en op stroom liggende, waren met vlaggen versierd. Men wilde in één woord blijkbaar den keizerlijken gast van onzen koning, zijner waardig ontvangen en men is daarin zeker uitmuntend geslaagd.

Frankrijk.

De zaak Lejolivet betreffende de ontvreemding van den tekst van het vredestractaat, is ten einde gebragt. Het vonnis is gestreng geweest. Brossard, de letterzetter, die de kopij uit de keizerlijke drukkerij ontvreemd had, is tot 15 maanden gevangenis verwezen, en Lejolivet, de bestuurder der correspondentie van dien naam, die den tekst aan de *Indépendance Belge* en de *Nord* had gezonden, is veroordeeld tot twee jaren gevangenis.

— Een Fransch officier, die in Russische krijgsgevangenschap is geweest, meldt het volgende omtrent de Russische rijksweer: Te Bakschi Serai zag ik voor de eerste maal gansche drommen van de nieuw geligte rijksweer, die naar de Krim bestemd was. Waarlijk als de Keizer van Rusland geene andere soldaten had, dan deze rijksweer, zou het erg met zijne magt gesteld zijn. Ellendiger, onkrijgshaftiger uitziende troepen, dan deze militie, heb ik nooit gezien, en daar ik toevallig ooggetuige eener inspectie en parade derzelve was, kon ik zeer goed bemerken, dat zoowel de menschen zelf, gelijk ook verscheidene hunner officieren niet het allerminste denkbeeld van de geringste militaire vorming hadden. De kerels konden niet eens regts en linksom maken, en eene kudde schapen, die de hond voor zich heendrijft, manoeuvreert even goed, als de acht of negen zoogenaamde druschinen rijksweer, die ik zag. Waarlijk, de generaal, die met vier of zes compagnien onzer Fransche voltigeurs en chasseurs niet dezen gansche hoop Russische rijksweer, die omtrent 5000 man sterk kon zijn, geheel op de vlugt dreef en versloeg, zou verdienen, dat men hem wegens lafhartigheid of volslagen onbekwaamheid, voor eenen krijgsraad bragt en infaam casseerde. Even slecht met de vorming zag het er met de uitrusting dezer rijksweer uit. Hunne geweren, schier doorgaans met steensloten voorzien, waren zoo oud en verroest, dat aan eenig zeker schieten daarmede in het geheel niet te denken was. Het ledertuig, dat anders bij de Russische troepen zoo goed is, was mede erbarmelijk, en in plaats van bajonetten en sabels hadden de kerels een kleine handbijl in den gordel. Als uniform hadden zij een soort van wijden rok van grof bruin of grijs laken, vervolgens witte linnen broeken, en hooge gerimpelde, tot aan de knie gaande laarzen, tot hoofddeksel lage breede mutsen van zwart gewast linnen, van voren met een blikken Andreas-kruis als wapenschild. Al die dingen waren echter zoo voddig en even als de kerels zelf met zulk eene smeerkorst overtogen, dat men naauwelijks de kleur er van onderscheiden kon. Men schijnt overigens deze rijksweren met zulk een woest fanatismus tegen de vijanden ontvonkt, en men weet niet welke beschrijvingen van de door ons tegen het heilige Rusland gepleegde gruwelen gemaakt te hebben, dat zij onderscheidene ruwheden tegen de Fransche en Engelsche gevangenen, die hen ontmoetten, begingen. Ook hier te Bakschi Serai, waar wij in gezelschap van Russische officieren, die doorgaans zeer beleefd jegens ons waren, gingen wandelen, spogen velen dezer kerels voor ons op den grond, balden de vuisten, ja poogden zelfs heimelijk ons met slijk te werpen. Verscheidene Russische officieren, met wie ik later over deze rijksweer sprak, laakten onverholen de gansche organisatie daarvan, en meenden, dat zij in haren tegenwoordigen staat voor het leger volstrekt van geen nut was, maar veeleer tot nadeel, daar de tros er van daardoor slechts vermeerderd, de verpleging moeijelijker gemaakt en de wanorde vergroot werd. Opdat ik overigens hier te Bakschi Serai toch een beter denkbeeld van de strijdmagt der Russen bekomen zoude, dan mij deze rijksweer kon geven, rukten juist op dien dag eenige batterijen artillerie en een regement dragonders uit het binnenste des rijks hier binnen. Wel kon men ook aan deze troepen de bezwaren en verliezen van eenen langen togt maar al te duidelijk zien, maar anders was de gansche houding voorbeeldig, en hun voorkomen moest een ongemeen gunstigen indruk te weeg brengen.

Alle bewegingen welke ik door hen zag uitvoeren, geschiedden met de grootste rust en zekerheid, gelijk ze slechts aan goed geoefende oude soldaten eigen pleegt te zijn en men kon reeds aan hun uiterlijk zien dat zij even gevaarlijke tegenstanders voor onze geallieerde troepen zouden opleveren, als het de Russen aan de Alma en Inkerman en de overige gelegenheden dat wij tegen hen overstonden, onloochenbaar geweest zijn. Inzonderheid ook de paarden der artillerie en dragonders zagen er zeer goed uit, en bevonden sich na dezen langen moeijelijken togt in een ongelijk beteren staat, dan het bij onze dergelijke wapens na zoodanige inspanningen het geval zijn zoude. Onder de dragonders zag ik vele oudgediende soldaten, die de borst vol medailles en kruisen droegen en over het geheel een zeer krijgshaftig aanzien hadden. Russische officieren verhaalden mij, dat dit regement in den Hongaarschen oorlog van 1848 en 1849 zich veelvuldig onderscheiden en ook in de vorige jaren aan den Donau medegevochten had.

Bij deze gelegenheid en later nog bij herhaling hoorde ik tot mijne groote verbazing van Russische officieren geheel onbewimpeld uitlatingen van den bittersten haat en der diepste vijandschap tegen Oostenrijk. Ik had steeds gemeend, dat de Oostenrijkers en Russen in den grond hunner harten de beste vrienden waren, en moest nu hier vernemen, dat juist het tegendeel het geval was.

Belgie.

Onder het opschrift: een wonderkind, leest men in een der bladen het volgende: De jonge Alexis G...., de zoon van den jagtopziener van Maison-Bois, gelegen bij Heusij, op ongeveer een mijl afstands van Verviers, is een der zeldzaamste voorbeelden van vroegtijdige lighamelijke ontwikkeling. Alexis G.... namelijk, die slechts drie jaren en tien maanden oud is, is niet minder dan een metre, vijftien centimetres lang; zijne gezetheid is aan de lengte geëvenredigd; de omtrek van zijn midden is een metre zestien centimetres; de omtrek van zijn vuist een en twintig en een halve centimetre; die van zijn hoofd zestig centimetres. Wat zijn gewigt betreft, dit was op het einde van September II. drie en zestig kilogrammes. Op hetzelfde tijdstip was hij een metre lang, hetgeen dus een groei geeft van zestien centimetres in acht maanden of twee centimetres per maand. Deze toekomstige reus ziet er flink en blozend uit en de talrijke bezoeken, welke hij

ontvangt, schijnen hem te streelen; zijne verstandsontwikkeling heeft door zulk eene buitengewone ligchamelijke ontwikkeling niet in het minste geleden.

Turkije.

Te Marache heeft een ontzettend voorval plaats gehad. Een Italiaan, Guarmani genaamd, Engelsch agent van het transportwezen in genoemde stad, is met zijne geheele familie in zijn eigen huis verbrand. Het schijnt dat hij wegens eene particuliere zaak, voor den Kadi ontboden was. Ontevreden over het uitgesproken vonnis, begon Guarmani den magistraatspersoon op eene wijze te beleedigen, welke de Turken niet dulden. De Kadi verliet daarop de geregtszaal, verklarende, dat hij niet in de tegenwoordigheid kon blijven van iemand, die hem op dusdanige wijze beleedigd had. Dit voorval was weldra in de geheele stad bekend en maakte groote sensatie. Het volk, door eenige dweepers aangestookt, schoolde te zamen en begon Guarmani op te zoeken, die, ter naauwernood in zijne woning teruggekeerd, door de menigte belegerd werd. Door zijne bedienden ondersteund, bood hij eerst een hevigen tegenstand en ontving de aanvallers met geweerschoten. Zes personen werden getroffen, waarvan drie doodelijk. De woede des volks steeg ten top. Het stak het huis in brand en verwijderde zich eerst, toen er nog slechts een puinhoop van was overgebleven, waaronder Guarmani, zijne vrouw, twee kinderen en twee stalknechts begraven waren. Dit is alles, wat men tot dusver aangaande deze verschrikkelijke gebeurtenis weet. De Fransche gezant te Konstantinopel heeft eene depeche ontvangen, waarin hem dit voorval wordt gemeld. Hij legde het aan de Porte over en noodigde haar uit, krachtige maatregelen te nemen, ten einde de schuldigen hunne straf niet te doen ontgaan. De Porte heeft in allerijl eene sterke afdeeling troepen naar Marache gezonden. Men mag echter niet vergeten, dat Guarmani de aanleidende oorzaak schijnt te zijn geweest, daar hij het waagde den regter in het openbaar te beleedigen en den aanval op de volksmenigte begon. In het beschaafde Europa zou men hem terstond in hechtenis genomen en tot eene gevangenisstraf van verscheidene jaren veroordeeld hebben. Zonder de volkswoede zou Guarmani geenerlei straf hebben bekomen.

De Engelsch - Amerikaansche Kwestie.

Het geschil tusschen Engeland en Amerika, dat naar het scheen voor eenigen tijd eene vredelievende houding aangenomen had, heeft thans weer een onrustbarend aanzien gekregen. De Engelsche regering heeft de depeches, met de regering der Unie over de twee teedere kwestien gewisseld, in het parlement overgelegd. Men kan niet ontkennen, dat daarin een bezadigde, aan het ernstige der zaak allezins passende toon doorstraalt. De getuigenis van twee Amerikanen, Hertz en Strobel, die verklaard hebben, dat de Engelsche gezant en de Engelsche consuls te New-York, Philadelphia en Cincinnati zich in de zaak der aanwerving gedragen hebben op eene wijze, geheel en al in strijd met de Amerikaansche wetten, wordt gewraakt wegens het weinige vertrouwen, dat die beide mannen verdienen, zijnde Strobel zelfs wegens wangedrag in der tijd ontzet van zijne betrekking, die hij in Nieuw Schotland bekleedde. Op het getuigenis van mannen, wordt in de briefwisseling gezegd, wier antecedenten doen zien, hoe weinig het zedelijk gevoel in hen spreekt, mag geen regering afgaan. Indien daarentegen werkelijk Engelands diplomatieke agenten de Amerikaansche wetten overtreden hadden, dan zou de regering geen oogenblik geaarzeld hebben de ruimste voldoening te geven, want het kan niemand tot oneer strekken een ongelijk te herstellen. Wat de kwestie van Centraal-Amerika betreft, dienaangaande blijft het Engelsche kabinet bereid, aan zijn vroeger voorstel om zich aan eene scheidsregterlijke uitspraak te onderwerpen, gevolg te geven. — Nog immer is echter op dit aanbod geen antwoord ontvangen, zoodat het officieel noch van de hand geslagen, noch aangenomen is. Ondertusschen heeft de heer Clayton, de mede-onderteekenaar van het tractaat van 1850, nopens welks opvatting het geschil bestaat, in den senaat eene verklaring afgelegd, welke weinig in staat is daaraan eene minnelijke wending te geven. Hij zeide namelijk een (echten of voorgewenden) brief van sir H. Bulwer, in een dagblad gelezen te hebben, volgens welken deze, tijdens de onderhandelingen over het tractaat, tot hem zou gezegd hebben, dat het eiland Ruatan *de jure et facto* eene Britsche bezitting is, hetwelk hij (Clayton) verschillende malen volmondig zou beaamd hebben; en dit nu verklaarde hij geheel en al verzonnen te zijn. Bovendien is eene andere omstandigheid in deze kwestie gekomen, welke in het wezen der zaak nog veel dieper ingrijpt. Walker, die in zijn oorlog met Costa Riga tot dusverre niet zeer gelukkig geweest is, daar hij na de eerste nederlaag van zijn kolonel Schlessinger, ook reeds een tweede geleden heeft, is door den president Pierce officieel in zijn bewind over Nicaragua erkend, zijnde te dier zake reeds eene boodschap bij het congres door hem ingediend. In dit gewigtig document worden de beweegredenen tot die handeling uiteengezet. Na gezegd te hebben dat de landengte van Panama uit een handels- en staatkundig oogpunt voor Noord-Amerika van evenveel belang is als de landengte van Suez voor Europa, zegt hij, o. a. dat de Amerikaansche regering elk bewind erkent, dat feitelijk als zoodanig door een volk aangenomen is, zonder dat zij een onderzoek doet naar zijn oorsprong, zijne organisatie, of de middelen, door behulp van welke het zich geconstitueerd heeft. Die erkenning van Nicaragua zou reeds vroeger, in den persoon van zijn gezant, door de Amerikaansche regering plaats gehad hebben, wanneer zij toen, even goed als thans, met de gebeurtenissen naauwkeurig bekend ware geweest.

De president Pierce zou naar men wil, daartoe hoofdzakelijk zijn overgegaan, ten einde, met het oog op de nieuwe presidents keuze in den loop van dit jaar, zich populair te maken en zijne herkiezing te bevorderen. Een zeer groot deel van het Amerikaansche volk werkt namelijk de plannen van Walker in de hand. Oogluikend gaan herhaaldelijk te New-Orleans manschappen scheep om zijne zaak te ondersteunen; en in Engeland, waar over die erkenning, toen ze nog niet officieel was, algemeen een kreet van verontwaardiging opging, beschouwde men haar niets meer of minder dan als eene vermomde inlijving van Nicaragua bij het gebied der Unie en de practische toepassing van Monroe's leer, dat geen Europesche tusschenkomst geduld mag worden in de Midden-Amerikaansche zaken. Ondertusschen verdient het opmerking, dat de Eng. dagbladen, vooral zij, die gezegd worden het gevoelen der regering uit te drukken, nu de boodschap des presidents bekend geworden is, een zachter toon beginnen aan te slaan. Zij zullen welligt inzien, dat tegenover het feit der erkenning, het verstandiger is de Amerikanen te ontzien en in hunne teergevoeligheid niet te kwetsen. Deze handelwijze is dus wel in staat in zekere mate den maatstaf aan de hand te geven, waarnaar de dagbladpers in Engeland beoordeeld kan worden. De tijd zal spoedig leeren wat verder in Amerika, als een gevolg dier erkenning, zal voorvallen. Maar dit is zeker, dat eene bescherming van Walker door Noord-Amerika op de eene of andere wijze aan Engelands berekeningen met het sluiten van het Bulwer-Clayton-tractaat geheel en al den bodem inslaat en de groote republiek daardoor een gewigtigen stap voorwaarts heeft gedaan, om eenmaal in het uitsluitend bezit te komen van den weg, die vroeg of laat eene verbinding zal daarstellen tusschen den Atlantischen en Stillen Oceaan. Eene andere vraag is het echter, of Walkers regering door den oorlog met Costa Rica niet reeds heeft opgehouden te bestaan, waardoor eene erkenning welligt te laat zou komen.

De heer Crampton heeft werkelijk op den 28sten Mei, den dag na het vertrek der paketboot, zijne paspoort ontvangen.

De Washington korrespondent van de *New York Herald* meldt dat de president, vóór dat hij den heer Crampton zijn paspoort gezonden had, dien gezant om een onderhoud verzocht had, bij welke gelegenheid de president eene vriendschappelijke opschorting der betrekkingen tusschen hemzelven en den secretaris van staat voorstelde. Dit werd door den heer Crampton geweigerd.

Volgens eenige Amerikaansche dagbladen is de heer Crampton naar Torento vertrokken, ten einde daar de bevelen van zijn gouvernement te wachten; volgens anderen zoude hij op den 4den Junij de reis naar Engeland aannemen.

De Engelsche dagbladen deze zaak besprekende, meenen dat de ontzetting van den heer Crampton gevolgd moet worden door die van den heer Dallas, den Amerikaanschen gezant te London.

Buitengewone Maritieme toebereidselen in Engeland.

Al de kommandanten der kanonneerbooten te Portsmouth hebben bevel ontvangen om hunne respectieve schepen voor de werkelijke dienst gereed te maken. Wanneer deze schepen vertrekken, zal er met de schepen die reeds order ontvangen hebben om zee te kiezen, naar Noord-Amerika op weg zijn, de volgende vloot: *Nile*, van 91 stukken; *Powerful*, 84; *Imaum*, 72; *Boscawen*, 70 (vlagschip); *Pembroke*, 60; *Cornwallis*, 60, *Euryalus*, 51; *Amphion*, 34; *Vestal*, 26; *Euridice*, 26; *Termagant*, 24; *Cossack*, 21; *Pyladus*, 21; *Arachoe*, 18; *Malacca*, 87; *Falcon*, 17; *Archer*, 15; *Mauner*, 12; *Espiègle*, 12; *Arab*, 12; *Daring*, 12; *Buzzard*, 6; *Argus*, 6; *Basilisk*, 6; *Scorpion*, 6, en *Heimes*, 6.

Slechts een derde gedeelte der genoemde schepen zijn zeilschepen; de stoombooten, ofschoon weinige kanonnen voerende, hebben de zwaarste stukken geschut en uitmuntende equipagien. De *Nile*, *Pembroke* en *Cornwallis* zijn schroef-linieschepen; de *Eryalus* is het zwaarste fregat der 1e. kl.; de *Termagant*, *Cossack*, *Pylades* en *Malaca* zijn de zwaarste korvetten der 1e. kl., hebbende 68 en 84 ponders; de *Vestal* en *Eurydice* zijn zwaar gewapende zoogenaamde *Donkey* fregatten, even als de *Aphion*. De 12 stukken geschut voerende vaartuigen zijn de nieuwste en meest volmaakte van die soort, hebbende allen lange 32 ponders, en de 6 stukken voerende stoombooten zijn voorzien van boeg, achtersteven en vollelaag kanonnen van het zwaarste metaal, en de verste dragt; als men daarbij eene vloot van kanonneerbooten in aanmerking neemt,

dan kunnen 80 van de zwaarste en nieuwste kanonnen van de verste draagt bij de berekening gevoegd worden.

Ook het ligte eskader van snel- en kanonneerbooten onder bevel van kapt. Watson, van de *Impérieuse* van 51 stukken, waaronder van de 1e. klasse: de *Wanderer*, *Victor*, *Ringdove*, *Lapwing*, *Pioneer* en *Intrepid*, en van de 2e. klasse: de *Starling*, *Janus*, *Beaver* en *Drake*, kwam op den 9 Junij te Falmouth aan; deze zullen, overeenkomstig eene telegrafische depeche van de admiraliteit, welke door eene der kanonneerbooten aan den commodore is medegedeeld geworden, derzelver kolen en vivres zoo spoedig mogelijk innemen.

De Sondtol-Kwestie.

De Sondtol kwestie blijft nog immer onopgelost, hoewel de twee maanden, gedurende welke de tol, volgens de verklaring der Amerikaansche regering, door de schepen van dien staat nog betaald worden, den 14 Junij eindigden. Twee staten zijn inmiddels nog tot het Deensche voorstel toegetreden, en hebben zich bij Rusland gevoegd. Het zijn Zweden en Oldenburg. Tusschen hen is den 9 Mei een protocol geteekend. Uit den daarbij gevoegden staat blijkt dat het aandeel hetwelk Nederland tot de kapitalisatie van den tol zou behooren te betalen, eene som bedraagt van 1,408,060 rijksdaalders of 4,03 percent van het volle bedrag der 35 millioen. De op de tol-conferentie niet vertegenwoordigde staten, waaronder ook Noord Amerika behoort, komen op dien aanslag niet voor. In het protocol wordt gezegd, dat de Deensche regering zich voorhoudt om met die staten afzonderlijk te onderhandelen. Blijkbaar wil ze hierdoor een middel vinden om met de Unie welke voor Denemarken de grootste hinderpaal is, om de kwestie op den voet van evenredige gelijkheid met alle staten te vereffenen, eene afzonderlijke schikking aan te gaan, daar zij reeds verklaard heeft niet ongeneigd te zijn aan Denemarken eene schadeloosstelling voor het verlies van den tol te verleenen, doch niet als eene verpligting maar alleen bij wijze van concessie. Waarschijnlijk zal dit middel echter niet baten; want hoewel nog geen der Europesche staten gemeene zaak met Amerika heeft gemaakt, weet men toch dat Engeland verklaard heeft, dat zoodra de Noord Amerikaansche schepen vrij den Sond passeren, ook zijne schepen dit zullen doen. Uit die verklaring zou men zelfs kunnen opmaken dat Engeland de houding van Amerika na het verstrijken van den termijn wil afwachten. Die staat toch heeft in eene soortgelijke aangelegenheid reeds vroeger den weg voor Europa gebaand. Toen hij namelijk de schatting weigerde te betalen welke Barbarije van de handdelschepen trok en met een oorlog dreigde volgde de ontheffing niet alleen voor Amerika, maar ook voor geheel Europa. Wat er zij van eene bewering, volgens welke de secretaris van staat Marcy aan de scheepskapiteins geene bepaalde instructie zou willen geven, maar het geheel aan hen overlaten om den Sond tegen al of niet betaling van den tol te passeren, kunnen wij vooralsnog niet juist opgeven. Maar zij komt ons onwaarschijnlijk voor. Wat toch zou er gebeuren, indien de schepen den tol weigerden en zich met geweld een doortogt wilden banen? De kwestie zou hierdoor slechts ingewikkelder worden. Ondertusschen zal de onzekerheid hoe zij tusschen beide staten vereffend wordt, weldra ophouden. — Wat Pruissen betreft, dit heeft zich in den laatsten tijd meer genegen voor Denemarken betoond, hoewel het zich ten dien aanzien met Engeland schijnt te willen verstaan.

Bladvulling.

Eene ongehuwde dame, die reeds een weinig boven de jaren was en zich daarenboven niet door schoonheid of zachtmoedigheid onderscheidde, vroeg aan een heer, hoe zij zich op de beste wijze van een lastigen minnaar kon ontdoen. Trouw hem, was het antwoord. De hemel beware mij, ik zag hem liever ophangen. Trouw gij hem maar, zoo als ik gezegd heb en ik verzeker u, dat het niet lang zal duren of hij hangt zich zelven op.

Burgerlijke Stand.

Van den 11den tot den 17den Julij zijn alhier ingeschreven, als overleden;

Den 11den, Benjamin Matthijs Duijnoord, 13 jaren.— Den 12den, Frans Jacobus Hendrikzoon, ruim 54 jaren.— Idem, Sophia Elisabeth Meijer, 30 jaren.— Den 13den, Helena Agatha Soesman, Echtg. van Jan Hendrik Stolting, ruim 31 jaren. Idem, Mr. Johannes Ægidius Lisman, Echtg. van Adolphina Juliana Meijer, 43 jaren.— Den 14n. Marius Henrij Nicolaas Heckers, 5 maanden.— Den 16den, Johannes Marius Scholtsborg, 40 j.— Den 17den, Theodorus Cornelis Reeder, 9 maanden.— Idem, Maria Catharina Elisabeth Aulorius, 83 jaren.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.

VRIJDAG, den 18n. Julij 1856.

De verlatene Plantage Scheveningen met de daarop staande gebouwen, en de Koffij- en Banannengrond Yvershoop.—*f* 1250.— A. Gros voor hare minderjarige kinderen.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 17den dezer, Z. M. Stoomschip *Sindoro*, kommandant J. J. Wichers, van het Nieuwe Diep.

Idem, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. Dekker, van Demerarij.

Idem, de Fransche schoener *la Belle Poule*, kapt. M. Giaimo, van Caijenne.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Hermanus Franciscus, kapt. Masdorp, adres bij Gebrs. Reelfs.

ADVERTENTIEN.

(10102) Worden tegen *Kontante Betaling*, bij inschrijving, te koop aangeboden, van plant. *Rust en Werk*:

40 VATEN SUIKER,

op plantaadje te bezigtigen.

Inschrijvings-billetten worden aangenomen ten kantore van H. A. TIRION tot Maandag den 21sten dezer, des voormiddags 10 ure, alwaar dezelve zullen geopend en de Suiker voor het hoogste bod, mits goedgekeurd, worden toegewezen.

Zullende de Suiker binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper, van plant. moeten worden afgehaald.

Paramaribo, *den* 18 *Julij* 1856.

VERLOREN

op den 16n. dezer: Eene *MEDAILLE* voor *trouwe diensten* bij de Schutterij. Die dezelve terugbezorgt ter dezer Drukkerij, kan op eene belooning rekenen. (10103)

De Hamburger Sloep *POMONA*, kapt. W. C. DEKKER, vertrekt uiterlijk DINGSDAG e. k., naar Demerary.

Voor Vracht en Passage te informeren bij J. von KöNIGSLöW & D'ARTENAY. (10105)

In COMMISSIE ontvangen per de laatst gearriveerde schepen, en te bekomen bij

J. H. SWARTSMAN

Beijersch, — Faro en Kitzinger *BIER* in vaten, Schotsche ALE.

Alsmede:

Versche Hollandsche *Haring* in tobbetjes. (10106)

DOOR DE *Zalf en Pillen van* HOLLOWAY,

is weder eene zware wonde aan een been genezen, hetwelk anders had moeten afgezet worden.

De hieronder in het breede omschreven genezing werd ons medegedeeld door kapitein Smith, uit Yarmouth, in eenen brief aan den heer Pixon, chimist te Norwich: » de heer John Walson, vroeger in dienst op de engelsche vloot te Malta, had eene verzwering in den enkel, waarmede hij tes maanden in het hospitaal te Malta en vier in dat te Portmouth lag, en daar hij weigerde het been te laten afzetten, werd hij voor ongeneeslijk verklaard; toen gebruikte hij op aanraden van kapitein Smith de *zalf* en *pillen* van HOLLOWAY, waar door hij in drie maanden tijds werd genezen, thans is hij kustbewaarder te Newhaven.

Deze *Zalf* is alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat* a *f* 1 en de *Pillen* a *f* 3. [10104]

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.